

Sygn. akt II Ka 330/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 grudnia 2017r.

Sąd Okręgowy w Koninie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący : SSO Agata Wilczewska

Protokolant : st. sekr. sąd. Irena Bąk

przy udziale Mirosława Wilińskiego Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Turku

po rozpoznaniu w dniu 22 grudnia 2017r.

sprawy **S. Z.**

oskarżonego z art.177§1k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Turku

z dnia 27 września 2017r. sygn. akt II K 332/17

Uchyla zaskarżony wyrok w całości i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Turku do ponownego rozpoznania.

Agata Wilczewska

Sygn. akt IIKa 330/17

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 27 września 2017r. Sąd Rejonowy w Turku w sprawie o sygn. akt IIK 332/17 uznał oskarżonego S. Z. za winnego tego, że w dniu 14 kwietnia 2017 roku w B. w woj. (...) kierując samochodem osobowym m-ki S. (...) o nr rej. (...) umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym

w ten sposób, że na oznakowanym znakami pionowymi i poziomymi skrzyżowaniu dróg podczas wykonywania manewru skrętu w lewo nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu jadącemu prawidłowo kierującemu pojazdem m-ki H. (...) o nr rej. (...) I. K., w wyniku czego kierujący pojazdem m-ki H. (...) o nr rej. (...) uderzył swoim pojazdem w prawy przedni bok pojazdu m-ki S. (...), w następstwie czego pasażerka pojazdu m-ki H. (...) M. K. doznała obrażeń ciała w postaci stłuczenia prawego i lewego podudzia oraz uda (z obecnością wylewów krwawych wymagających ewakuacji chirurgicznej i unieruchomienia) a także stłuczenia odcinka szyjnego kręgosłupa, obrażenia te a w szczególności obrażenia kończyn dolnych stanowią naruszenia czynności narządu ciała (układu ruchu) na czas dłuższy niż siedem dni, to jest przestępstwa

z art.177§1k.k. i za przestępstwo to na podstawie tego przepisu wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności, której wykonanie, na podstawie art.69§1i2k.k. i art.70§1k.k., warunkowo zawiesił na okres 3 lat próby, a na podstawie art.71§1k.k. orzekła wobec oskarżonego karę 100 stawek grzywny po 10zł. Nadto na podstawie art.46§1k.k. Sąd orzekł od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonej M. K. zadośćuczynienie w kwocie 2.000zł.

Powyższy wyrok zapadł po uwzględnieniu wniosku prokuratora złożonego w trybie art.335§1k.p.k.

Wyrok ten został zaskarżony przez prokuratora w części dotyczącej orzeczenia o karze na niekorzyść oskarżonego.

Prokurator zarzucił obrazę przepisów prawa karnego, art.343§7k.p.k. poprzez uznanie, że zachodzą podstawy do uwzględnienia wniosku, o którym mowa w art.335§1k.p.k. w zw.

z art.335§1k.p.k. i wydania wyroku skazującego, podczas gdy wniosek ten nie zawierał uzgodnień w zakresie wynikającego z art.72§1k.k. obligatoryjnego orzeczenia środka probacyjnego i brak było podstaw do jego uwzględnienia, przez co zaskarżony wyrok został wydany z obrazą przepisu prawa materialnego art.72§1k.k. poprzez nie orzeczenie wobec oskarżonego środka probacyjnego.

W oparciu o ten zarzut prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie wobec oskarżonego na podstawie art.72§1pkt8k.k. zobowiązania do stosowania się podczas kierowania pojazdami mechanicznymi do dyspozycji wynikających ze znaków drogowych oraz przestrzegania dozwolonej prędkości, wynikającej z przepisów prawa

o ruchu drogowym oraz znaków drogowych, względnie o uchylenie zaskarżonego wyroku

i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd odwoławczy zważył, co następuje:

Apelacja okazała się zasadna. Zaskarżony wyrok zapadł bowiem z naruszeniem prawa materialnego, to jest przepisu art.72§1k.k.

Niezależnie od powyższego Sąd odwoławczy zauważa, że Sąd I instancji dopuścił się naruszenia również innego przepisu prawa karnego materialnego, to jest przepisu art.70§2k.k. Sąd ten bowiem okres próby wobec oskarżonego określił na podstawie przepisu art.70§1k.k., podczas gdy oskarżony jest sprawcą młodocianym i okres próby wobec oskarżonego winien być orzeczony na podstawie art.70§2k.k.

Dlatego zaskarżony wyrok nie mógł się ostać. Wyrok musiał zostać uchylony,

a sprawa musiała być przekazana, zgodnie z alternatywnym wnioskiem prokuratora, również na podstawie art.440k.p.k., do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji, gdyż wyrok zapadł na skutek uwzględnienia wniosku prokuratora złożonego w trybie art.335§1k.p.k. bez wniesienia aktu oskarżenia. Stąd na podstawie art.343§7k.p.k. Sąd I instancji winien będzie zwrócić sprawę prokuratorowi.

Na marginesie Sąd odwoławczy zauważa również, że wątpliwa jest prawidłowość wniosku prokuratora o orzeczenie wobec oskarżonego na podstawie art.72§1pkt8k.k. zobowiązania do stosowania się podczas kierowania pojazdami mechanicznymi do dyspozycji wynikających ze znaków drogowych oraz przestrzegania dozwolonej prędkości, wynikającej z przepisów prawa o ruchu drogowym oraz znaków drogowych, gdyż jest to obowiązek każdego uczestnika ruchu drogowego w tym oskarżonego wynikający już z przepisów prawa, a orzekany na podstawie art.72§1k.k. środek probacyjny nie może ograniczać się jedynie do zobowiązania oskarżonego do przestrzegania już obowiązujących przepisów prawa,

a powinien nakładać na oskarżonego dodatkowy obowiązek.

Dlatego orzeczono jak w wyroku.

SSO Agata Wilczewska